

Wydział Nauk Technicznych

Opis modułu kształcenia

Nazwa modułu (przedmiotu)		Rysunek odręczny			Kod przedmiotu:		ARCH-I-P-MK3/4			
Kierunek studiów:		Architektura								
Profil kształcenia:		Praktyczny								
Poziom studiów:		Studia pierwszego stopnia								
Specjalność:		Przedmiot wspólny dla wszystkich specjalności								
Forma studiów:		Stacjonarne/niestacjonarne								
Semestr:		2								
Tryb zaliczenia przedmiotu:		Zaliczenie		Liczba punktów ECTS						Sposób ustalania oceny z przedmiotu
Formy zajęć i inne	Liczba godzin zajęć w semestrze			Całkowita	2	Zajęcia kontaktowe	1,2	Zajęcia związane z praktycznym przygotowaniem zawodowym	2,0	
	Całkowita	Pracy studenta	Zajęcia kontaktowe	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się w ramach form zajęć					Waga w %	
Laboratorium		50	20	30	Ocena indywidualnych prac studyjnych i plenerowych. Ocena poziomu kreatywności studenta wykazanej podczas bezpośrednich korekt indywidualnych realizowanych metodą „mistrz-uczeń”. Przegląd semestralny.					100%
Razem:		50	20	30	Razem:					100%
Kategoria efektów	Lp.	Efekty uczenia się dla modułu (przedmiotu)						Efekty kierunkowe	Formy zajęć	
Wiedza	1.	Zna i rozumie rolę i zastosowanie grafiki, rysunku i malarstwa w procesie projektowania architektonicznego i urbanistycznego.						K1P_W13	L	
	2.	Zna i rozumie sposoby komunikowania idei projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych oraz ich opracowywania.						K1P_W13	L	
Umiejętności	1.	Potrafi posługiwać się właściwie dobranymi technikami w zakresie grafiki i rysunku, wykorzystując umiejętności warsztatowe wspomagające projektowanie architektoniczne i urbanistyczne.						K1P_U03	L	

Treści kształcenia

Laboratorium		Metody dydaktyczne		Intensywnie konsultowane prace studyjne i plenerowe.	
Lp.	Tematyka zajęć				Liczba godzin
1.	Geometria przedmiotów. Konstrukcja przedmiotów wpisanych w bryłę. Miara – analiza proporcji przedmiotów metodą „ołówkową”.				2
2.	Geometria przedmiotów. Konstrukcja przedmiotów wpisanych w bryłę. Miara – analiza proporcji przedmiotów metodą „ołówkową” (c.d.).				2
3.	Geometria układów przestrzennych na podstawie martwej natury. Kompozycja – aranżacja układu elementów na płaszczyźnie. Analiza proporcji przedmiotów metodą „ołówkową”.				2
4.	Geometria układów przestrzennych na podstawie martwej natury. Kompozycja – aranżacja układu elementów na płaszczyźnie. Analiza proporcji przedmiotów metodą „ołówkową” (c.d.).				2
5.	Konstrukcja przedmiotów i przestrzeni w układzie – analiza. Kompozycja, konstrukcja, struktura rysunku. Określanie obiektów i przestrzenności układu z użyciem waloru. Budowanie zróżnicowanej plamy walorowej za pomocą szrafowania.				2
6.	Konstrukcja przedmiotów i przestrzeni w układzie – analiza. Kompozycja, konstrukcja, struktura rysunku. Określanie obiektów i przestrzenności układu z użyciem waloru. Budowanie zróżnicowanej plamy walorowej za pomocą szrafowania (c.d.).				2
7.	Struktury i faktury materiałowe. Materia i jej rodzaje, zróżnicowanie fakturowe i walorowe – dobór charakteru kreski dla uzyskania struktur i faktur powierzchni materiałów.				2
8.	Struktury i faktury materiałowe. Materia i jej rodzaje, zróżnicowanie fakturowe i walorowe – dobór charakteru kreski dla uzyskania struktur i faktur powierzchni materiałów (c.d.).				2
9.	Światło i cień. Organizacja wizualna bryły i przestrzeni z pomocą linii i plamy walorowej. Rola światła w określeniu cech przedmiotów. Kontrastowanie plam walorowych dla wydobywania światła i cieni.				2
10.	Światło i cień. Organizacja wizualna bryły i przestrzeni z pomocą linii i plamy walorowej. Rola światła w określeniu cech przedmiotów. Kontrastowanie plam walorowych dla wydobywania światła i cieni (c.d.).				2
11.	Struktura przestrzeni miejskiej. Organizacja wizualna bryły i przestrzeni w rysunku. Budowanie planów kompozycji w perspektywie. Faktury powierzchni i nasycenia walorowe. Precyzowanie struktury przestrzeni – detali architektonicznych i otoczenia. Plener.				2
12.	Struktura przestrzeni miejskiej. Organizacja wizualna bryły i przestrzeni w rysunku. Budowanie planów kompozycji w perspektywie. Faktury powierzchni i nasycenia walorowe. Precyzowanie struktury przestrzeni – detali architektonicznych i otoczenia. Plener (c.d.).				2
13.	Wnętrze krajobrazowe. Analiza zasad organizujących wnętrza krajobrazowe. Łączenie w grupy, przenikanie form. Kontrastowanie barw, faktur i światła. Plener.				2
14.	Wnętrze krajobrazowe. Analiza zasad organizujących wnętrza krajobrazowe. Łączenie w grupy, przenikanie form. Kontrastowanie barw, faktur i światła. Plener (c.d.).				2

15.	Przegląd semestralny.	2
Razem liczba godzin:		30

Literatura podstawowa:

1.	Ballestar V.B., Vigué J.: Rysowanie: praktyczny podręcznik, Arkady, Warszawa 2006.
2.	Parramon J.M.: Jak rysować: zarys historii rysunku, materiały, przybory i techniki, teoria i ćwiczenia praktyczne w sztuce rysowania, Wydawnictwo Galaktyka, Łódź 1996.
3.	Romaszkiewicz-Białas T.: Perspektywa praktyczna dla architektów, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 1996.
4.	Siomkajło B.: Rysunek i malarstwo: problemy podstawowe: wybrane zagadnienia, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 2001.
5.	Thomae R.: Perspektywa i aksonometria, Arkady, Warszawa 1998.

Literatura uzupełniająca:

1.	Dolmetsch H.: Skarbnica ornamentów, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1999.
2.	Jeziorkowski A.: O rysunku i nie tylko, Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań 1998.
3.	Parramon J.M.: Anatomia człowieka, Wydawnictwo Galaktyka, Łódź 2001.
4.	Parramon J.M.: Jak malować akwarelą: historia akwareli, materiały, techniki oraz ćwiczenia praktyczne, Wydawnictwo Galaktyka, Łódź 2004.
5.	Wydania albumowe dotyczące malarstwa, rysunku, grafiki i rzeźby.